



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.,
ve věci

žalobce: V. H., narozený X
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 2. 2023, č. j. X, o invalidním důchodu

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 8. 2. 2023, č. j. X, a ze dne 2. 9. 2022, č. j. X, **se zrušují** a věc se **vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, ve znění doplnění ze dne 25. 6. 2023, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 8. 2. 2023, č. j. X, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 9. 2022, č. j. X. Uvedeným rozhodnutím ze dne 2. 9. 2022 zamítla žalovaná žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice ze dne Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

31. 8. 2022 nebyl žalobce invalidní, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %.

Žaloba

2. V žalobě, ve znění jejího doplnění ze dne 25. 6. 2023, uvedl, že v trpí artrózou III. stupně obou kyčlí a čekají jej dvě operace. Špatně se mu chodí, kdy chodí o holích a s doprovodem, přičemž ujde sotva 100 metrů. S oběma rozhodnutími žalované vyjádřil nesouhlas a žádal přezkoumání svého zdravotního stavu.
3. Uvedl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné z důvodu vnitřní rozpornosti týkající se navýšení míry poklesu pracovních schopností, neboť podle odůvodnění napadeného rozhodnutí došlo k navýšení o 10 % z obou skutkových podstat dle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), tedy jak z důvodu komorbidit, tak z důvodu omezení v dělnických profesích, což je však postup *contra legem*. Dodal, že žalovaná měla komorbiditu hodnotit podle § 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity jako důvod pro stanovení poklesu na horní hranici rozmezí a následně měla podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity přistoupit k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti o 10 % z důvodu jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti.
4. Žalobce namítal, že se žalovaná nedostatečně vypořádala s mezerovitostí posudku lékařské posudkové služby a hodnotila jej jako závazný podklad pro vydání rozhodnutí, přičemž se nevypořádala s dalšími podklady, zejména s lékařskými zprávami a dalším obsahem zdravotnické dokumentace. Měl tedy za to, že napadené rozhodnutí je v rozporu s § 3 a § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Dále poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104, a uvedl, že se žalovaná opomenula vypořádat se správností posudku. Žalobce dále namítal, že posudkové hodnocení je v rozporu se skutečným stavem věci a s právními předpisy, neboť byla nesprávně stanovena závažnost rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a byla nesprávně podřazena pod přílohu vyhlášky o posuzování invalidity. Za nesprávné a rozporné s § 39 zákona o důchodovém pojištění označil konstatování žalované, podle něhož je artropatie, jmenovitě osteoartrózy ve formě koxartrózy III. stupně oboustranně se subluxací a gonartrózy II. stupně, lehkou formou postižení. Dle názoru žalobce, se v jeho případě jedná o funkčně těžké postižení dvou a více velkých/nosných kloubů ve smyslu kapitoly XIII., odd. A, položky 1c přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, s poklesem pracovních schopností v míře 40-50 %. Posudek ze dne 30. 1. 2023 označil žalobce za nepřesvědčivý, neboť v něm není naznačeno, za jakých okolností by bylo možné, aby postižení čtyř velkých kloubů mohlo být lehkým funkčním postižením.
5. Dále žalobce namítal, že v námitkovém řízení nebyla provedena lékařská prohlídka, neboť v situaci, kdy byla zdravotní dokumentace a z ní vyplývající závažnost funkčních dopadů dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu hodnocena nepřesvědčivým způsobem, se jedná o podstatnou vadu rozhodnutí. Lékařskou prohlídkou mohla lékařská posudková služba ověřit jaké jsou reálné dopady dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu žalobce na jeho pohybové schopnosti a na jeho celkovou výkonnost. V této souvislosti žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2021, č. j. 4 Ads 125/2011-56.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Vyjádření žalované

6. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě popsala dosavadní průběh řízení a uvedla, že podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění se při určování pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření, přičemž se berou v úvahu další skutečnosti např. stabilizace zdravotního stavu, adaptace na zdravotní postižení, možnost rekvalifikace, aj. Žalovaná podotkla, že při posuzování nároku na dávku důchodového pojištění je vázaná posudkem lékaře okresní správy sociálního zabezpečení. Připomněla, že náležitosti posudku se řídí § 7 vyhlášky o posuzování invalidity.
7. Uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je postdysplastická koxartróza III. stupně oboustranně se subluxací a gonartróza II. stupně oboustranně. Zdravotní stav žalobce byl hodnocen dle kapitoly XIII., oddílu A, položky 1a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, kde je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 10 %. Uvedenému zařazení odpovídá postižení svalové a kosterní soustavy – artropatie - osteoartróza – lehké formy, s lehkým dopadem na funkci kloubů a končetin, pohyblivost a celkovou výkonnost. Pokles pracovní schopnosti žalobce byl stanoven v uvedené výši 10 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla podle ustanovení § 3 odst. 1 citované vyhlášky tato hodnota zvýšena o 10 procentních bodů na celkových 20 %.
8. Konstatovala, že v rámci přezkoumání napadeného rozhodnutí komplexně posoudila zdravotní stav žalobce a jeho námítky shledala jako nedůvodné, neboť pokles jeho pracovní schopnosti činil 20 %.
9. Závěrem žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

Ústní jednání

10. Při ústním jednání před soudem konaném dne 3. 10. 2023 žalobce odkázal na žalobu ve znění jejího doplnění. Uvedl, že před posudkovou lékařkou v Litoměřicích nebylo vyšetření dostatečné, neboť se měl projít pouze dva až tři metry, přitom má problémy s oběma kyčlemi a dle diagnózy k obnově normální chůze již nedojde. Navrhl, aby soud žalobě vyhověl, náhradu nákladů řízení nežádal.
11. Pověřená pracovnice žalované při tomtéž jednání odkázala na písemné vyjádření k žalobě ze dne 12. 4. 2023.
12. Soud ve věci provedl dokazování protokolem z jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 8. 6. 2023 a posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 8. 6. 2023.

Posouzení věci soudem

13. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

14. Soud podle § 56 odst. 1 s. ř. s. přistoupil k přednostnímu projednání věci, a to s ohledem na výsledek posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 8. 6. 2023.
15. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
16. Nejprve se soud zabýval žalobcem namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí. Soud předně uvádí, že tato námitka byla poprvé uplatněna až v doplnění žaloby, a to po uplynutí dvouměsíční lhůty stanovené v § 72 odst. 1 s. ř. s., jednalo se o žalobní námitku uplatněnou opožděně. Otázkou přezkoumatelnosti se musí soud zabývat sám z úřední povinnosti, neboť jen přezkoumatelné správní rozhodnutí je způsobilé následného soudního přezkumu. Soud přitom dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí vadou spočívající v nepřezkoumatelnosti netrpí. Je pravdou, že v napadeném rozhodnutí je uvedeno, že vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 procentních bodů na celkových 20 %, a následně v rámci vypořádání námitek žalobce žalovaná uvedla, že pro omezení výkonu dělnických profesí bylo provedeno navýšení o 10 procentních bodů na celkových 20 %. Dle soudu však toto pochybení žalované (nesprávné uvedení omezení výkonu dělnických profesí jako důvodu navýšení o 10 %) nemá vliv na přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že bylo vydáno na podkladě posudku o invaliditě žalobce ze dne 30. 1. 2023, jež je součástí správního spisu a dle kterého ke zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce o 10 % došlo vzhledem k dalšímu postižení jeho zdravotního stavu.
17. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že Česká správa sociálního zabezpečení vydala rozhodnutí ze dne 2. 9. 2022, č. j. X, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod. Toto rozhodnutí bylo vydáno na základě lékařského posudku ze dne 31. 8. 2022 vypracovaného posudkovou lékařkou MUDr. S. S. pro Okresní správu sociálního zabezpečení Litoměřice, která dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. A, položce 1a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 10 %. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 20 %.
18. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námítky, o kterých rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím. Žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. E. V. pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, oddělení Lékařské posudkové služby, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 30. 1. 2023 posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. A, položce 1a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 10 %. Vzhledem k dalšímu postižení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 20 %.

19. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
20. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
21. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
22. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
23. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
24. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod alespoň prvního stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 35 % (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni 8. 2. 2023, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity alespoň prvního stupně, tj. zda nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
25. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 30. 1. 2023, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 v návaznosti na § 77 s. ř. s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobce.
26. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 8. 6. 2023. Žalobce jednání komise byl přítomen a přímo při jednání komise byl vyšetřen odborným lékařem z oboru ortopedie. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc, spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Litoměřice a na základě vyšetření žalobce při jednání komise pak posudková komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce ke dni 8. 2. 2023 byl 45 %, což odpovídá invaliditě prvního stupně.

27. Komise konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. A, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to postdysplastická coxartrosa III. st. obou kyčlí se subluxací hlavice a omezením rozsahu pohybu, dle RTG coxa valga subluxans oboustranně. Statická zátěž kyčlí je omezená, o čemž svědčí významná hypotonie a hypotrofie gluteálních svalů a m. quadriceps femoris akcentovaná vlevo. Chůze je kolébavá s oporou o trekingové hole, chůzi o 2 francouzských holích se žalobce nedokázal naučit, levá dolní končetina je difúzně reflexně oslabená z důvodu bolestivosti a šetření. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 35 % (rozmezí určené pro toto postižení je 20 % až 35 %). Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 45 %.
28. Posudková komise konstatovala, že na základě klinického vyšetření žalobce při jednání posudkové komise, bylo zjištěno omezení rozsahu pohybu obou kyčelních kloubů s omezenou možností statické zátěže a reflexním oslabením především levé dolní končetiny. Z tohoto důvodu se posudková komise nemohla ztotožnit s posudkovým závěrem posudkové lékařky České správy sociálního zabezpečení, která zařadila dominující onemocnění žalobce do kapitoly XIII., odd. A, položky 1a, kde je uvedena míra poklesu pracovní schopnosti 10 %, ale zařadila jej do položky 1b stejné kapitoly. Závěrem komise uvedla, že žalobce nebyl obecně schopný vykonávat fyzicky těžké pomocné dělnické práce s nutností celodenního stání či chůze v nerovném terénu a v nepříznivých klimatických podmínkách a manipulovat s těžkými břemeny, avšak byl schopný vykonávat práce vsedě charakteru drobných montáží, např. v chráněných dílnách.
29. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobce byl přítomen při jednání komise.
30. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přitom na rozdíl od předchozích posudků dospěli ke změně kvalifikace postižení žalobce, což se odrazilo i ve zvýšení procentních bodů kvalifikujících jeho postižení. Výsledným posouzením tedy bylo zjištěno, že žalobce dosahuje 45 %, takže z této skutečnosti je patrné, že žalobce splnil podmínku invalidity prvního stupně dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 35 % míru poklesu pracovní schopnosti.
31. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracován další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznikli ani žalovaná ani samotný žalobce poté, co byli seznámeni s posudkovým závěrem. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003 č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004, nebo ze dne 28. 8. 2003 č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009 č. j. 3 Ads 143/2008-92).

32. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování vycházela z neúplně zjištěného skutkového stavu.
33. K námitce žalobce, že nebyl vyšetřen posudkovou lékařkou v námitkovém řízení, soud uvádí, že pro účely posouzení žádosti o invalidní důchod je třeba určit míru poklesu pracovní schopnosti žadatele. Tento pokles je možno určit za pomoci zjišťovací lékařské prohlídky, avšak žádný právní předpis nestanoví povinnost takové vyšetření vždy nutně provést (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, č. j. 4 Ads 65/2012-21). Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení totiž v § 8 odst. 2 dává správnímu orgánu, který je příslušný k posouzení žádosti, možnost o zjišťovací lékařskou prohlídku požádat. Vlastní vyšetření lékaře, který plní úkoly okresní správy sociálního zabezpečení, patří mezi podklady pro rozhodování o žádosti o invalidní důchod, které odst. 8 téhož ustanovení vyjmenovává v demonstrativním výčtu. Z ničeho nelze dovodit, že by žadatel o invalidní důchod musel být posudkovým lékařem, resp. posudkovou komisí, obligatorně osobně vyšetřen. Jedná se pouze o možnost, kterou žalovaná, posudkoví lékaři či posudková komise disponují (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2012, č. j. 6 Ads 21/2012-30).
34. Soud proto napadené rozhodnutí pro vady řízení výrokem I. ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. podle § 78 odst. 1, odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. S ohledem na to, že stejnou vadou jako napadené rozhodnutí, je zatíženo i rozhodnutí první instance, a to rozhodnutí žalované ze dne 2. 9. 2022, č. j. X, přistoupil soud i k jeho zrušení podle § 78 odst. 3 s. ř. s., z důvodu uvedeného v § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby znovu o nároku žalobce rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní v rozsahu prvního stupně invalidity.
35. Současně soud podle ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť úspěšný žalobce výslovně nežádal přiznání náhrady nákladů řízení a žalovaná neměla ve věci úspěch.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 3. října 2023

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.